

Seurakunnan juutalainen sydän

Osa 9

Öljypuu

Pyhä Henki teki Kirjoitukset eläviksi Herran apostoleille. He osasivat tulkita oikein ilmoitettua Sanaa. Aiemmin hekin uskoivat Messiaan tuovan Israelille ennen muuta valtiollisen lunastuksen. Nyt heidän sitimpänsä oli avautunut Sanan vaikutukselle ja Pyhä Henki lisäsi heidän ymmärrystään Jeesuksen taivaaseenastumisen jälkeen. He käsittivät, miksi Jeesus oli kironnut viikunapuun. Jaakob muistuttaa kirjeessään: ”Eihän, veljeni, viikunapuu voi tuottaa öljymarjoja eikä viinipuu viikunoita?” (3:12).

Apostolit eivät enää käyttäneet viikunapuuja Jumalan kansasta. Paavali, joka piti itseään ikään kuin ”keskensäntyneenä” apostolien joukkoon, kirjoitti pakanauksille Pyhän Hengen inspiroimana: ”Mutta jos muutamat oksista ovat taitetut pois ja sinä, joka olet metsäöljypuu, olet oksastettu oikeiden oksien joukkoon ja olet päässyt niiden kanssa osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta, niin älä ylpeile oksien rinnalla; mutta jos ylpeilet, niin et sinä kuitenkaan kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua. Sinä kaiketi sanonet: ’Ne oksat taitettiin pois, että minut oksastettaisiin’. Oikein; epäuskonsa tähden ne taitettiin pois, mutta sinä pysyt uskosi kautta. Älä ole ylpeä vaan pelkää. Sillä jos Jumala ei ole säästänyt luonnollisia oksia, ei hän ole säästävä sinuakaan” (Room. 11:17–21). Öljypuun mehevä juuri on Kristus. Hän on kaiken takana.

Paavalin vertausta kuulee nykyisin usein sovitettavan ohjeeksi, kun puhutaan kristittyjen ja juutalaisten suhteesta. Meidän ei tule ylpeillä kenenkään juutalaiseen kansaan kuuluvan kustannuksella. Jumala on valinnut kansan, jonka vaiheista me

opimme paljon. Se on meille merkinä Jumalan vanhurskaasta vihasta syntiä vastaan, mutta myös merkki Hänen rajattomasta armostaan. Hän on valmis ottamaan langenneen vastaan aina uudelleen. Mutta Paavali ei tarkoita vertauksellaan ensisijaisesti juutalaisia kansaa kokonaisuutena. ”Eivät kaikki, jotka ovat Israelista ole silti Israel.” Paavali tähdentää luvun alussa, ennen kuvausta öljypuusta, ettei Jumala ole hyljännyt kansaansa. Mutta osa heistä on poikennut pois. Tämä langennut osa on ollut olemassa kaikkina aikoina, niin nytkin. Juutalainen, joka ei tunnusta Jeesusta henkilökohtaiseksi Vapahtajakseen, on poistaitettu öljypuun oksa. Jalon öljypuun kiinteitä oksia ovat vain ja ainoastaan Jeesukseen uskovat juutalaiset.

Nasarealaiset, heprealaiskristityt, messiaaniset – mitä nimitystä käytämmekin Jeesukseen Messiaana ja Vapahtajana uskovista juutalaisista – ovat öljypuun oikeita oksia. Juuri heihin nähden Jumala, Paavalin kautta, varoittaa silloista ja nykyistä seurakunnan pakanoista koostuvaa osaa: Tunnusta juutalaiset veljesi, sisaresi, älä ylpeile! Meidän nykyinenkään Israel-ystävyytemme monine järjestöineen ja muutoineen ei aina tunnusta tätä Sanan totuutta. Me pakanauksivat olemme aina aika ajoin ylpeilemässä. On Jumalan Sanan vastaista ja väärää ylpeyttä jättää juutalaiset uskovat Israelia koskevien toimintojemme ulkopuolelle. On hyvä luoda suhteet aikamme Israelin poliittisiin johtajiin ja muihin vaikutusvaltaisiin henkilöihin, samoin kuin kaikkiin juutalaisiin maailman eri puolilla – mutta, kun tämän yhteyden luominen ja sen säilyttäminen

Viikunapuu

tulee esteeksi huomioida ensin jalot oksat, silloin toimitaan väärän ylpeyden hengessä!

Koskien maallista Israelia Paavali jatkaa: ”Katso siis Jumalan hyvyttä ja ankaruutta: Jumalan ankaruutta langenneita kohtaan, mutta hänen hyvyttänsä sinua kohtaan, jos hänen hyvydessänsä pysyt; muutoin sinutkin hakataan pois. Mutta nuo toisetkin, jos eivät jää epäuskoonsa, tulevat oksastettaviksi, sillä Jumala on voimallinen oksastamaan ne jälleen. Sillä jos sinä olet leikattu luonnollisesta metsäöljypuusta ja vasten luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljoa ennemmin nämä luonnolliset oksat tulevat oksastettaviksi omaan öljypuuhunsa! Sillä minä en tahdo, veljet – ettette olisi oman viisautenne varassa – pitää teitä tietämättöminä tästä salaisuudesta, että Israelia on osaksi kohdannut paatumus – hamaan siihen asti, kunnes pakanain täysi luku on sisälle tullut, ja niin kaikki Israel on pelastuva, niinkuin kirjoitettu on: ’Siionista on tuleva pelastaja, hän poistaa jumalattoman menon Jaakobista. Ja tämä on oleva

Oliivipuu

minun liittooni heidän kanssaan, kun minä otan pois heidän syntinsä. Evankeliumin kannalta he kyllä ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden. Sillä ei Jumala (armo)lahjojansa ja kutsumistansa kadu” (Room. 11:17–29). (Eräät käännökset jättävät sanan alkuosan ”armo” pois.)

Juutalaisenkin synty on jo poistettu Golgatan ristillä. Uusi liitto on voimassa. Jokainen juutalainen voi astua tänä päivänä takaisin tähän liittoon. George M. Lamsan käännös, joka perustuu idän kristillisen kirkon nk. ”Peshitta” käännökseen, kuvaa hyvin mitä silloin tapahtuu: ”...kuinka paljon enemmän hedelmää tuottavia he olisivatkaan, jos he tulisivat oksastettaviksi luonnolliseen öljypuuhunsa?” (Jae 24 loppuosa). Ehkä jopa on, että metsäöljypuun oksan edellytykset oksastettuna jaloön öljypuuhun hedelmää kantamaan, eivät ole niin hyvät, kuin alkuperäisen oksan.

Poistatut öljypuun oksat tarvitsevat ennen muuta evankeliumin, joka avaa heidän ymmärryksensä käsittämään Jumalan tahdon. Ensin yksilöinä ja sitten kansana. Parhaita todistajia juutalaiselle kansalle ovat usein juutalaiset itse. Kunpa maailmanlaaja seurakunta heräisi näkemään sen voimavaran, joka tukemalla messiaanisten juutalaisten ja juutalaislähetysten ponnistuksia evankelioida juutalaisia, voitaisiin vapauttaa. Evankeliumi tulisi suunnata Raamatun periaatteen mukaan: Ensin juutalaisille.

Jotta seurakunta kykenee tuottamaan runsaan ja täyden sadon todistukseksi maailmalle, se tarvitsee tunnustetut, aidot oksat teemmään työtä yhteydessään. Tämä on Jumalan Sanan tahto! Hedelmä on evankeliumin julistuksen kautta syntyvä usko Jumalaan ja tuottaa iankaikkisen, lopullisen pelastuksen jokaiselle

haluavalle. ”Tule tänne, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon”. Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, joka laskeutui alas taivaasta Jumalan tyköä, ja siinä oli Jumalan kirkkaus; sen hohto oli kaikkein kalleimman kiven kaltainen, niinkuin kristallinkirkas jaspiskivi; siinä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia ja porteilla kaksitoista enkeliä, ja niihin oli kirjoitettu nimiä, ja ne ovat Israelin lasten kahdentoista sukukunnan nimet; idässä

kolme porttia ja pohjoisessa kolme porttia ja etelässä kolme porttia ja lännessä kolme porttia. Ja kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä Karitsan kahdentoista apostolin kaksitoista nimeä” (11m. 21:9–14).

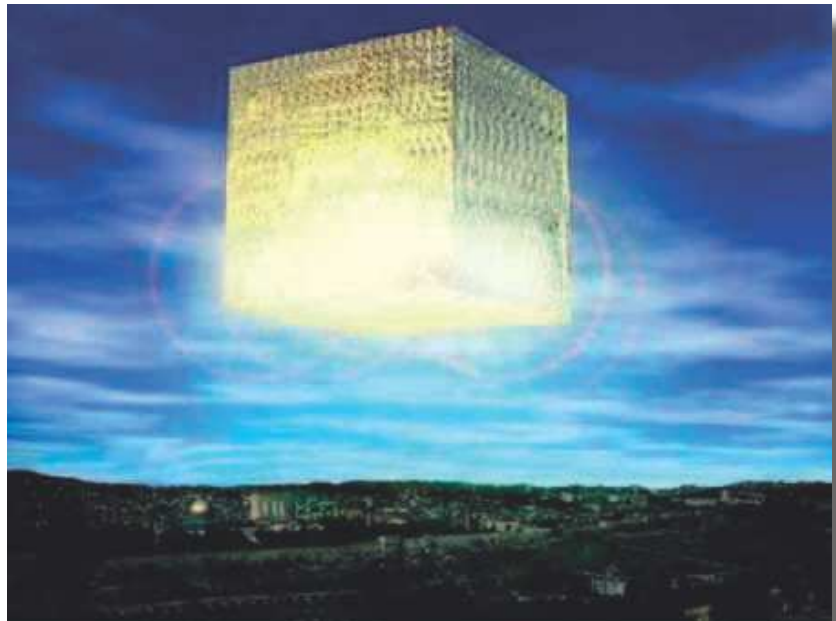
Tämä on kuvaus Jumalan seurakunnasta. Seurakuntaan tullaan sisälle sen Sanan kautta, jonka Jumala antoi maailmaan valitun kansan, Israelin välityksellä. Sana on kirjoitettu ja myös elävä Persoona: Jeesus. Sisään käydään näin Israelin portista. Seurakunnan perustus on juutalaisten apostolien laskema. Ilman perustusta ei olisi kestävää rakennusta, ei kaupunkia, ei morsianta.

Muuri on Jumalan kirjoitettu Laki, annettu maailmaan juutalaisen kansan kautta. Portti käydä sisälle on Armon Sana, annettu maailmaan juutalaisen kansan kautta.

Koko valtava rakennelma lepää juutalaisten apostolien laskeman perustuksen varassa.

Ennen kaikkea: Kaikki on olemassa vain Kristuksen kautta ja Kristuksessa.

Jatkuu

Uusi Jerusalem – taiteilijan näkemys